

ingen revolusjon, men...

Skuredugnad i badet på Frelsesarmeens kontaktsenter, her ved Einar Aadland og Anne-Grethe Skjerve fra Etter- og videreutdanningsavdelingen (Diavett), med andakt og godord fra major Njål Djurhuus.

Den endevendte ikke Oslo, høgskolesenterets dugnadsdag i vår, med 200 ansatte og studenter på sjau med skurefiller, malerspann og støttende hender. Men dagen smilte.

17. april. Et freskt avbrekk fra tastaturer og tavler. En håndsrekning, uten diakonale glorier. Til Bymisjonen, Frelsesarmeen og Miljøheimevernet.

– En fin gave, sa Eva Stormo, assisterende kjøkkensjef ved Vålerengen bo- og servicesenter for eldre – ett av mange Bymisjons-tiltak i hovedstaden som fikk besøk. Som følge av at Ingunn Torsund, student ved Diasos, steppet inn ved oppvaskambåndet, fikk Stormo fri til å hygge seg med trim og picnic ved Sognsvann. – Slikt piffer opp. Vi sliterne trenger slike annerledesdager, sier Stormo til Steg.

Den lille dugnadshæren gikk inn i ferdiglagte gjerninger av så ymse slag. Fra salmiakkdunst og skuring av luftinntak og kriker og krær ved Frelsesarmeens kontaktsenter for hovedstadens mest nedkjørte, via søppelplukking i gressbakkene ved Ammerudhjemmet, til vindusvask, arkivering, og «drømmedag på byen» i buss og drosje for beboere på eldresentra, for ikke å glemme sortering av papir i

de fjellhøye stablene hos Elevator.

Oppslutningen fra de ulike skolene ved høgskolesenteret – både av ansatte og studenter – varierte. Men de som trosset eksamenslesning, komitémøter og oppgavefrister var godt fornøyde.

Vårsjau med rakst og søppelplukking for Ammerudhjemmet (i bakgrunnen): (fra venstre) studentene Lillian Dombstein, Bernt Olsen, Tønnes Christian Due-Tønnessen, Janne Moe Arnesen og Elisabeth Vestbøstad.

– Deilig å få gjøre noe annet enn å lese. Og så er det så sosialt, sier Elisabeth Vestbøstad, som sammen med en del medstudenter var rakstehjelp ved Ammerudhjemmet. – Dette burde alle ha unnt seg!

«FLOTT HÅNDSREKNING»

Mens major Njål Djurhuus ved Kontaktsenteret gned seg fornøyd i hendene over nyskurte vegger og dusjkabinetter. – Dette er en kjempeflott håndsrekning...Mens dere til gjengjeld fikk en skikkelig andakt her imorges, sier Djurhuus med glimt i øyet.

«GJORDE INNMARI GODT»

Høgskolerektor Kjell Nordstokke mener unntaksdagen frister til gjentakelse. Slike dager snur på hodet den forestillingen som fort kan feste seg ved en akademisk institusjon, sier han, «at teori er viktigere enn praksis».

– Jeg tror dugnadsdagen skjerper blikket vårt. Selv hadde jeg en perle av en dag i selskap med to flotte damer – beboere ved eldresenteret. De var så vitale, så livsglade – midt i en ensom livssituasjon med en masse hindringer. Det gjorde rett og slett innmari godt å møte dem, sier Nordstokke.

Av Asle Finnseth (tekst og foto)